

sant-li'l braç per darrera de l'escardalenca espinada, aconhortava i amb ses manyagueries apaibagava'ls gemecs que, sens repòs, esclatava aquell pobre malalt.

No puguí per menys que trucar a la porta, per a oferir-me a aquella joveneta, que, tant aïllada com desesperada, veia esllanguir-se una vida que, a ben segur, era la de l'ésser que més aimava. Una mena de basarda s'apoderà d'aquella noia, a l'oïr els cops que tant a deshora donava, tremolosa, la meva mà, en l'enrunada porta.

A l'obrir i veure'm, procurà eixugar-se les llàgrimes que, com perles, regalimaven per sa carona virginal.

— Perquè, nina, aqueixes llàgrimes eixugues, si conec la pena que ton cor omplena?

Plors i més plors foren la contesta que trovaren mes preguntes. Prou procurí aconhortar a aquella nina, que sens altre coneixença mon cor ja aimava!...

Guiat pels crits esfereïdors que llençava el pobre malalt, vaig atansar-me al lloc d'on provenien.

Desde l'espona del miserable catre, vaig contemplar l'esllanguiment d'aquell pare i m'impresionaren dolorosament les caricies que, plè d'amor, estampava en la cara de la seva hermosa filla...

Mentrestant, la lluna anava creixent i semblava condòdre's d'aquell dolor tant gran.

A la fi, el drama previst, vingué. Aquell home moribond, feu el darrer gest; s'aclucaren sos ulls i sa vida passà a l'eternitat, plena de fè l'ànima seva, car a cada moment aixecava sos esverats ulls al cel, demanant-li la pau de l'esperit i l'empar per aquella nena que restatía sola al món...

La lluna, com contristada de contemplar tant dolor, s'amagà darrera una fugitiva boira...

L'endemà, les complantes dels aucells ressonaren, com cada jorn, alegres, per aquella serra i el sol s'havia fet seva la verdor dels arbres...

ALI-YG

Excursió científica a l'Observatori Fabra

Reunits en la estació de França, a Barcelona, els companys Serra (F.), Sala, Garrrell (J.), Mora, Glanadell, París, Bellavista, Comas, Campmajó, Iglesias i Sarroca, donàrem començament al viatge vers l'Observatori Fabra. I, sens altre incident que'l de trobar pel camí al company Grané, que ens cercava, transcorregué, arriant a les quatre i mitja a la fi de la nostra excursió, essent rebuts pel conserge de l'Observatori, el qual, molt amablement, ens donà la benvinguda.